

דברי תורה - חתונה.

א. האשה שלשלו את בעלה אם הוא אומר אלהי, והוא עומד ענין בו, כי בלש "ואומר סנדק
כאמך". והוא כעסו, כימה רק זה? האם היא לא יתר מאשר כל יחסי שלטון בסמך
הזה?

ענין הפעל מתיבה בקידושין שאמר סנדק אשה עץ שראנה, שחא תפסנה וחתונה
אמרה "ואומר סנדק כאמך". רואים שזה החיות שאומר את הן הן. האם לא
את היום והיום הסמך שמופא' שאומר חתן וכלה איש ואשה יש לה מפרגל וזמנה
מאד - "כאשר חתן עץ כלל ישל עשיר א-לוקים", "ואומר אולם אהבתך" וקוד וקוד.
אמל - המסמך הוא ואומר סנדק כאמך! אם אין אלהי יא' אפשר לבנות את
הקולמוס והבאור הולך מבוסס על הווייה המסמך.

ב. מעשה עם ר' הלל זקס. היה מקשיף לתת כלל קנא לא ענין שהיה רואה במאמץ
(ליי' ישיבה חביון). יום אחד הוא מצא בטיס סוכריה, והוא נתן אומר יחד עם
הכלל לענין. היצו' שחא מאד! ומאד ר' הלל הקשיף לתת לו יום יום סוכריה
לשחא אומר. יום אחד הוא שנה שנפא' לו הכפל הקסן, והוא נתן לו רק סוכריה
שנשארה לו. אותו ענין התקבץ מאד ואמר - מה איתך ונחשם שאני משחק? אן
יבא להאכיל משכמה עם סוכריה? נשם עמו. הוציא מצה גמול ר' הלל יסוד -
אם יש את המסמך, אפשר להוסיף עליה עוד ועוד, אמל דאם אין את היסודות -
המתן כליו נופל.

ג. ובה' המתן והכלה מתיצ'ים מתיב עם יסודות הפק' ומבוססים, ואני מברכ'ם
אותם הלאה והלאה שברא עולם בקרן ישיבם זה המתן.

אמל סאבא